

Seminaari

Esa Saarinen pyrki erilaisin tavoin ja keinoin herättelemään meitä ja avartamaan mieltämme elämämme, ympäröivän maailman ja ympärillämme olevien ihmisten suhteen. Yksi viikon pääteemoista olikin "Meissä kussakin on paljon upeuden siemeniä, mutta käytämme itseämme hämmästyttävän kapeasti".

Tarkoitus oli viikon aikana luoda tila, jossa voimme normaalia vapaammin kohdata toisemme. Ei siis ihme, että aamumme alkoivat minuuttien pituisilla salin halaamiskierroksilla, hellän dynaamisilla naapuruston kohtaamisilla, riippumatta siitä, tunsimmeko tämän naapurin entuudestaan. Pieni asia sinänsä, mutta kuinka usein arjessamme riennämme halaamaan tuttuja saatika tuntemattomia? Emmekö uskalla,

"Mutta kun mun mielestä tää ei ole mitään 'positiivista ajattelua'. Mun mielestä tää on realistista ajattelua!" E. Saarinen

vai emmekö välitä? Vai eikö se vain kuulu siihen tapaan toimia, joka on yhteiskunnallemme ominaista?

Pekka Himasen sanoja lainaten, pyrimmekö kukin vain "moitteettomasti oleskelemaan" elämässämme sekä ympäristössämme? "Moitteettomasti" siksi, että toimimme systeemin ehdoilla, mahdollisimman oikeaoppisesti kuitenkin lainkaan miettimättä, onko tässä mitään järkeä. Emme ota riskejä, emme tee tekoja, jotka eivät kuulu kulttuurimme normeihin. "Oleskeleminen" viittaa olomuotoon, jossa emme aktiivisesti elä elämäämme, sen sijaan oleskelemme. Sillä sehän on helppoa, ja niinhän monet tekevät. Joten mikäs sen helpompaa, kuin liittyy moitteettomasti seuraan?

Siksi kenties koko viikon syvin tarkoitus oli herättää meidät elämämme unesta, jossa moitteettomasti oleskelemme opinahjoissamme, työ- taikka yksityiselämässämme. Herättää meidät näkemään ne mahdollisuudet, jotka meillä on. Antaa meille rohkeuden kohdata hulluimmatkin haaveemme. Sillä "rohkea ei ole se, joka ei pelkää, vaan se, joka etenee pelosta huolimatta". Kohdata ympärillämme olevat ihmiset avoimesti, hellän dynaamisesti. Elää elämää, joka ei noudata ympäröivän uoman sääntöjä vain noudattamisen vuoksi, vaan elää elämää, jossa useampia kausia istuneita MEPpejä, joiden paino ja painoarvo kasvaa kausi kaudelta." Klaus Karrento, vallankäytöstä Brysselissä

Päivänä, jolloin uskollisimmankin Tulenkantajan voimat järkkyvät uoman ja keppihyppiöiden vastuksesta, rientävät apuun Tulenkantajien apujoukot. He saapuvat suurella helikopterilla syyttämään uudestaan sitä elämän paloa ja riemua, joka kussakin Tulenkantajassa on viimeistään Pafosilla herännyt, ja jota arjen uoman sankat joukot jatkuvasti pyrkivät sammuttamaan. Sillä uomassa mikään ei ole niin suurta myrkyä kuin aito iloisuus ja onnellisuus. Siksi Tulenkantaja ei ole yksin, vaan joukkojensa tukema. Yksin ja yhdessä Tulenkantajat voivat rakentaa kukin parempia elämiä, sekä parempaa maailmaa.

Järjestäjät ja esiintyjät, (vas) Matti Willamo, Eija Gerlander, Pekka Himanen, Esa Saarinen, Ollis Leppänen, Päivi Partanen, Makke Leppänen ja Klaus Karrento.

"Ei ole mitään kiitos-sammiota, joka on vaarassa tyhjentyä, jos joku päivä kiitämme ihmisiä liikaa. Ongelmamme on se, että käytämme henkisiä voimavarojamme ikään kuin ne olisivat ehtyvä luonnonvara, samalla kun käytämme öljyä ja sademetsiä ikään kuin niitä riittäisi loputtomiin." Matti Willamo

Matkan jälkeen

- Esa puhui kesällä siitä, kuinka "ylärekisterin" eteen tulee tehdä paljon töitä, tietoisesti, kun taas "alarekisteri" kyllä hoitaa itse itsensä, osaamme aina ajatella negatiivisesti. Tämä on niin totta. Olen itse kesän jälkeen tietoisemmin kuin ennen pyrkinyt ylärekisteriin. ja sen antama ilo ja voima on käsittämätön

- Mietin äsken Pafoksen merkitystä, ja ihmiset korostuvat koko ajan!

- Muutos oli kytynyt sisälläni, olin tuntenut sen, välillä maistanut huulillani ja leikitellyt sillä. Naureskellen ja ehkä aavistuksen hämilläni silti jatkanut vanhaa tietäni. Hiljalleen tunne voimistui, ajatuksia, välähdyksiä. On risteys missä minun tulisi kääntyä. Mutta missä? Koska? Pafos osui tähän hetkeen elämässäni.

- Olin eilen kävelyllä vaimoni kanssa. Huomasin, että aivan kotimme lähelle ollaan avaamassa uutta kirjakauppaa ja ilahduin. Outoa. Rehellisesti sanottuna en muista milloin olisin viimeksi asioinut kirja-kaupassa.

- Nyt pari kuukautta matkan jälkeen voin onnellisena todeta, että kokemamme "hurmion tila" ei ollut vain satunnainen kokemus Pafoksella, vaan on jatkunut matkan jälkeen erinäisten tapaamistemme kautta sekä virtuaalisesti omassa portaalissamme.

- Ennen otin aamubussissa vain kaupunkilehden ja luin sitä lamaantuneena koko matkan ajan. Nykyään katson maisemia, hymyilen ihmisille - ja ennenkaikkea en valtaa käytävän viereistä paikkaa, vaan jopa odotan, kuka siihen tällä kertaa istahtaa.

- Kotona Suomessa E. Saarinen käyttää puhelinkeskustelun aikana lausetta: "Jos ajatellaan tavoitettamme, joka on suomalaisen insinööri-koulutuksen mullistaminen..."

TULENKANTAJAT

Seminaari nuorille tulevaisuuden vaikuttajille
21-28.7.2004 Pafos

Henkilökohtainen kasvu ja ajattelun laajentuminen
Uudet yhteydet
Henkinen yrittäjyys
Suoritustaso: Räjädysvoimainen 10+

SEMINAARIRAPORTTI

Esipuhe

Esa Saarinen on pitänyt jo yli 20 Pafos-seminaaria, mutta 21-28.7.2004 järjestetty Tulenkantajat-seminaari oli erilainen kuin kaikki aikaisemmat. Idea nuorille yrittäjille ja "huomisen vaikuttajille" suunnatusta seminaarista oli syntynyt kajaanilaisen Intotalon puuhamiesten Makke ja Olli Leppäsen, sekä puuhanaisen Eija Gerlanderin toimesta. Esan lisäksi seminaarissa esiintyivät vierailijoina tähtinä tietoyhteiskuntafilosofimme Pekka Himanen, evp toimitusjohtaja Matti Willamo ja meppiavustaja Klaus Karrento.

Tulenkantajia lähti matkaan yhteensä 104. Näistä 29 oli TKK:n opiskelijoita tai tutkijoita. Esan sanoin "TKK:n superjengi" muodosti seminaarin vahvan ytimen, jonka ympärille muiden oli helppo tulla mukaan. Teknologiateollisuuden 100-vuotissäätiö avusti TKK:n opiskelijoita 20 000 eurolla, josta myönnettiin yhteensä 25 matka-apurahaa. Hakemuksia tuli kaksinkertainen määrä, matkaan lähti lopulta 29 TKK:n Tulenkantajaa.

Vahvan puhujakaartin ja eri puolilta Suomea tulleen nuoren kuulijakunnan yhteinen viikko muodostui ennen kokemattoman energisoivaksi tapahtumaksi. Me TKK:n stipendiaatit olemme tässä matkaraportissamme palanneet seminaarin ajatuksiin ja tunnelmiin. Kukin stipendiaatti on koonnut kuulumisensa omaan postikorttiin. Lisäksi kädessäsi oleva matkaesite luo korteille yhteisen taustan ja sitä kautta nivoo ajatusten tilkkutäkin yhdeksi kokonaisuudeksi.

Otaniemessä, 29. lokakuuta 2004

TKK:n Tulenkantajat 2004
Painopaikka: Otamedia, Espoo 2004

Anssi Balk opiskelee psykologiaa Yliopistolla ja oppivia organisaatioita Tutalla. Anssi tunnetaan käsitekarttojen ahkerana piirtäjänä.

Tom Bäckström työskentelee Akustiikan labrassa, mistä hän väitteli keväällä tohtoriksi. Tomppa oli toimittamassa ensimmäistä Systeemiä!-kirjaa ja osaa härskéjä kuorovitsejä.

Tommi Gustafsson on Systislabran jatko-opiskelijakaartia. Saatuaan lisurin kansiin hän päätti syksyllä yllättäen kokeilla siipiään konsulttina.

Ville-Valteri Handolin tutkii Systislabran systeemiälyryhmässä palkitsemisjärjestelmiä. TKK:n jengistä ainoana Ville matkasi Pafokselle yhdessä kihlattunsa kanssa.

Seppo Heikkilä opiskelee avaruustekniikkaa ja tekee diplomityötään Automaatiotekniikan labrassa. Perusteekkarista ei heti arvaisi, että hän harrastaa muun muassa Capoeiraa.

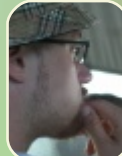
Tiina Hietanen opiskelee upouudessa Bioinformaatiotekniikan koulutusohjelmassa. Jo pikkutyttönä hän mietti, josko on vielä jotain asioita joita hän ei tiedä.

Janne Huttunen opiskelee Tietoliikennetekniikan koulutusohjelmassa. Opinnot ovat jo loppusuoralla, vaikka Janne on opintojen ohessa pyörittänyt 4 hengen yritystäkin.

Jaakko Hänninen opiskelee elektroniikan ja sähkönsä lisäksi työpsykologiaa ja johtamista. Jaakko pitää hallussaan FC Jalat Jalat seuran kaikkien aikojen yhden kauden piste-ennätystä.

Henrik Ingo viimeistelee diplomityötään Informaatiotekniikan pääaineeseen. Tässä mieheissä asuvat sulassa sovussa korkea moraalilla ja öiset naku-uinnit.

Laura Juvonen on tuore tohtori ja simuloi atomien maailmaa Laskennallisen tekniikan labrassa. Laura kuuluu Suomen naistenniksen kärkinimiin.

Mikko Kaila on viittä vaille DI, Tampereelta TKK:lle vaihtaneen Mikon pääaine on puoliksi Tukholman KTH:ssa. Lieneekö purjehdusharrastuksella tekemistä asiassa?

TKK:n Tulenkantajat

Matti Knaapila väitteli Pafokselta palattuaan nanoteknologiaan liittyvästä aiheesta, jonka tutkimuksia hän jatkaa nykyisessä työpaikassaan Durhamin yliopistossa, Englannissa.

Maija-Liisa Lagerstam opiskelee Informaatioverkostojen ohjelmassa. IV-ohjelman pääsykokeisiin ei sisälly fysiikkaa, ironista kyllä, Maija tuli TKK:lle Yliopiston Fysiikan laitokselta.

Mikko Martela samoin Informaatioverkostojen ohjelmasta, opiskelee sivussa käytännöllistä filosofiaa Yliopistolla. Yhdessä Maijan kanssa he laulavat teekkareita kiltansa lukkareina.

Tiina Näsi opiskelee Lääketieteellistä tekniikkaa Fysiikan osastolla. Määrätietoinen Tiina sovitti teekkarilakkia päähänsä jo 3-vuotiaana pikkutyttönä.

Santtu Ollila opiskelee Fysiikkaa. Jostain syystä hän valokuvaa paljon.

Anne Patrikainen on Informaatiotekniikan jatko-opiskelija. Nykyään Seattlessa vierailtava tutkija tuli Suomeen varta vasten matkustaakseen Pafokselle, ja uusiakseen viisuminsa.

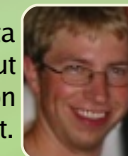
Henri Penttinen työskentelee Akustiikan labrassa. Myös hänellä akustiikan tutkimus jatkuu vapaa-aikana musiikkiharrastuksen parissa.

Matti Saarikallio opiskelee Informaatioverkostojen lisäksi Yliopistolla kognitiotiedettä. Intissä Matti sai Tarja Haloselta 10 000 markkaa.

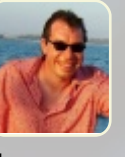
Tomi Saarinen opiskelee Vuorovaikutteista digitaalista mediaa, minkä lisäksi hän on ollut Otaniemen TV-kanavan päätoimittaja. Tomi on toteuttanut Esan leopardikuvioiset www-sivut.

Paula Siitonen on ekologian tohtori, joka tutkii Systislabrassa systeemiälyä ja ympäristöpäätöksentekoa. Insinöörien maailmankuvaa hän laajentaa kertomuksilla sienten itiöiden leviämisestä ja sademetsien apinoista.

Sebastian Slotte on Systislabran oma filosofi ja dialogitutkija. Sebastian pitää filosofista vastaanottoa. Sinne voi mennä vähän kuin psykologille, muttei tarvitse olla hullu.

Satu Teerikangas tutkii Tutalla, mitä tapahtuu kun ihmisiä eri kulttuureista laitetaan samaan firmaan töihin. Satun oma lapsuus kului enteellisesti juuri EMEA-alueella matkustellessa.

Sakari Turunen opiskelee Työpsykologiaa Tutalla ja Kognitiotiedettä Yliopistolla. Jos haluat opiskella DI:ksi pikakelauksella, voi Sakelta oppia PhotoReadingiä.

Mikko Viinikainen on tuore DI ja Kylmälaboratorion aivotutkija, sivutoimenaan opiskelee Yliopiston valtsikassa. Mikolla myös runosuoni pursuaa, eikä hänestä tule nobelistia.

Jaakko Vilén opiskelee tietoliikennetekniikkaa ja vapaa-aikanaan harrastaa koripallon lisäksi rugbyä, mistä taidosta voi joskus olla arvaamatonta hyötyäkin.

Antti Virolainen opiskelee Informaatioverkostojen koulutusohjelmassa. Antti otti seminaarista enemmän valokuvia kuin kukaan muu.

Kirsi Ziegler viimeistelee diplomityötään organisaatioviestinnästä. Kirsin mielestä tyttöjä tulisi kannustaa tekniikan pariin, sillä tekniikka ei ole yhtään pelottavaa ja voi olla lopulta jopa hyvin ihmisläheistä.

Martin Westerlund työskentelee IT-projektipäällikkönä ja kuuluu myös Systislabran systeemiälyryhmään. Tenniksen juniorimestari on edelleen atleettinen ilmentys, joka laulaa, soittaa ja säveltää.

